

El Bonaerense

El Bonaerense, Pablo Trapero, 2002

Un serraller vingut de poble ingressa a la policia de Buenos Aires. La vida a la gran ciutat i la corrupció del cos policial aniran transformant el protagonista.

El Bonaerense, estrenada a l'edició del 2002 del Festival de Cannes, dins de la secció no competitiva *Un Certain Regard*, va tenir molt bona acollida i molt bones crítiques per part de la premsa francesa.

La pel·lícula narra la història d'Enrique Orlando Mendoza: «Zapa» (Jorge Roman), serraller de 32 anys que porta una vida tranquil·la en el seu poble natal, Suipacha (província de Buenos Aires). Un dia és enviat pel seu cap, Polaco (Hugo Anganuzzi), a obrir una caixa forta en una oficina. Però el dia següent el seu cap ha desaparegut i ell és arrestat per la policia. El seu oncle Ismael (Roberto Posse), antic oficial de policia retirat, el treu de comissaria i l'envia a Buenos Aires amb una carta de recomanació. Zapa comença el seu entrenament per esdevenir policia, a la vegada que inicia un relació sentimental amb una instructora de l'acadèmia (Mimi Arduh), més gran que ell, i

descobreix la corrupció existent dins de la institució policial.

Acadèmia de policia

El títol del segon llargmetratge del jove realitzador argentí Pablo Trapero té un doble significat: per una banda, «bonaerense» és l'habitant de la província de Buenos Aires; per l'altra «la bonaerense» és el nom familiar que rep la policia de la capital. És en aquest context on transcorre bona part de la història. Encara que el director insisteixi en la seva intenció originària d'explicar la història d'un home i no la d'airejar els draps bruts d'aquesta institució, el cert és que el departament de policia difícilment podrà utilitzar la pel·lícula per aconseguir nous reclutes. El film ens recorda per la seva temàtica l'esbojarrada comèdia americana *Loca academia de policia*, però mentre que allà rèiem de les pífies inofensives dels seus protagonistes; aquí la poca professionalitat, l'estúpida i la manca d'ètica d'aquests policies

ens sembla ara massa real per poder distanciar-nos de la història: tot plegat resulta massa penós per riure obertament.

I és que Trapero té una certa tirada cap a la mirada naturalista, i en-cara que en cap moment tenim la impressió d'estar davant d'un documental, sí que és evident que ha remenat en el material més sòrdid per donar-nos una visió real de la desestructuració de les institucions socials, en particular, de la policia de l'Argentina del *corralito*.

L'aprenentatge

La literatura: primer, i després el cinema tot sovint han tractat el tema del viatge físic com a metàfora per explorar el viatge interior i l'aprenentatge que se'n deriva. *El Bonaerense* ens presenta inicialment un home senzill de poble -res de l'altre món- però, si més no, amb identitat pròpia. De la immobilitat del seu poble, Zapa es troba de sobte en l'escenari dens i gris de la gran ciutat:

un més entre la multitud de persones que poblen la capital. L'acadèmia de policia serà l'escola que li farà perdre la seva ingenuïtat inicial i l'ajudarà a entendre que els més honestos no són els que millor se'n surten. El protagonista desenvolupa el seu esperit de supervivència i s'adapta a l'ambient general de corrupció. La metamorfosi de Zapa, des dels seus començaments com a civil fins a esdevenir membre de la policia, és sorprenent i ens mostra amb quina facilitat el desarmament propicia la pèrdua de la identitat per acabar formant part d'una massa alienant.

Trapero incideix en la crisi política, econòmica i social del país com a rerafons de la decadència de valors. L'embrutiment de l'home immers en un ambient degradat i la despersonalització de la gran ciutat són altres temes que surten en aquest segon llargmetratge auster i desencantat d'un director que ha viscut en carn pròpia totes les dificultats de l'Argentina actual a l'hora de rodar aquesta pel·lícula.

Fitxa tècnica

Equip tècnic

Direcció: Pablo Trapero
Guió: Pablo Trapero
Producció: Pablo Trapero
Fotografia: Guillermo Nieto
Música: Pablo Lescano, Damas Gratis
Muntatge: Nicolás Goldbart
Vestuari: Marisa Urruti
Nacionalitat: Argentina
Any: 2002
Durada: 98 minuts

Equip actors

Jorge Roman: «Zapa»
Hugo Anganuzzi: Polaco
Mimi Arduh: Mabel
Dario Levy: Inspector suplent Gallo
Roberto Posse: Oncle Ismael
Graciana Chironi: mare de «Zapa»
Victor Hugo Carrizo: inspector Molinari
Anibal Barengo: Caneva

Filmografia

2002

El Bonaerense

2001

Naikor (curtmetratge)

1999

Mundo Grúa

1995

Negocios (curtmetratge)

1992

Mocoso malcriado (curtmetratge)